

Σήμερον ἔς γῆν σκίπια καθὲ Ρώσος καὶ Ρωσίσ...

Παρλαμένο σὰς προσμένει,
καὶ θὰ μάθετε καὶ σὲς
τὶ θὰ'πῃ δεδηλωμένη.

Θ' ἀποτίσεται πρὸς τοῦτους καὶ Ταμεῖο Κεντρικὸ
σὴν τὴν νέα Ρωμηοσύνη, ποῦ μὲ Σύνταγμα ἄνευγράφη,
καὶ καθένος ἀπὸ τοῦτο θὰ γυρεύῃ μερικὸ,
τὸ καλούμενον ρουσαφεὶ καὶ Στριφτόμπολα πλάφι.

Ἄπο νέα βότκα σκίπια
τέτοια μεθυσμένοι εἶπα
πρὸς πολίτας δημοδόξους, κατὰ πάντα προσφιλεῖς..
Ταῦτα... σὲ φιλῶ καὶ μένω... Γοσποδάξ Φασουλῆς.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Βρὲ Φασουλῆ καὶ πρῶτε Γοσποδάξ,
γὰρ τὴν Ἀθήνα γρήγορα τὸ φύσμά σου πάρε.
Σπασθεὶ στήν γῆν τῆς πόλεως τῆς κοινοσταφάνου
καὶ λὲν πὸς ἑκαθάρμοσε τὸ κάζο τοῦ Γαϊτάνου.

Καὶ σὺ τοῦ Παραιῶν τὸν Δῆμον βγήκαν σκάνδαλα πολλά,
καὶ τὰ πράγματα μοῦ λένε δὲν γηραίνου δμαλά...
καὶ Σύμβουλοι ριχτήσαν τοῦ κυρίου Δαμαλά.

Πετραβούργ. — Ἄν ἦίδα τώρα, Περικίτε, σ'τὴ Ρωσσία
τοὺς λυποῦμαι τοὺς καὶ μένους...
εἶμαι σὴν τὸν Λόν-Κιχῶτο, ποῦ γίνεσθε θυσία
γὰρ τοὺς δυναστευμένους.

Ἄολενα, Περικίη, περπατῶ μὲς σ'τὴ Μπερσκάγια
καὶ Κοζάκων πινατὰ τὰ παραγεμῆλο σκάγια.
Ὁρῶνός καὶ φέρετε κλάταις... ὁρὲ Ρώσοι, τὶ θὰ γένη
γὰρ ψηφίζου τόσα φῦλα, γὰρ ψηφίζου τόσα γένη!

Τρέχει σ'τοὺς δρόμους συρφετὸς
καὶ ποιικιλόμορφος στρατός,
καὶ ἔγὼ μὲς σ'τὴν παλαιοῦ καὶ ἐκείνην τὴν ἀμειψίατα
προστεινω στήθος φιλογερὸν
καὶ τραγουδῶ τὸ λιγερόν
καὶ τὴν Μασσαλιώτιδα.

Κι' ἐνθὲ μὲ Ρώσους ἀπεργονὸς ἐπήγαινα μαζὶ
καὶ ἐφρόνταζα γὰρ Σύνταγμα μὲ τρῶπιμο συμβαλέτο
κωτάζω σκούφοις κόκκινους εἰς ἕνα μαγαζὶ,
καὶ ἄν τοὺς πουλοῦν ἐλάττωσα καὶ μολπαν, Περικίτε,
πὸς γὰρ τοὺς μέλλοντας Σαιν-Ζουστ τοὺς ἔχου τῆς Ρωσσίας
ὁπταὶν μένουι γάσωντες ἐκτὸς τῆς ἔξουσίας.

Μήτε Παρία σὴν καὶ πρὴν μήτε δουλείας κήνη...
καὶ οἱ Σλάβοι Συναγματικοὶ ἐσφάτρωσαν πολίται,
μὰ καὶ ἡ πλατεῖα, Περικίη, τοῦ Πετραβούργ ἐκείνη
πλατεῖα τοῦ Συντάγματος σὺ μίλλον θὰ καλῆται.

Θὰ γενη καὶ καρφερεῖον ἄσως καὶ τοῦ Ζαχαράτου,
καὶ καθένος πατριώτης
καὶ χαχόλος ὄδροποτῆς

θάρχεται νερό, τὰ πίνη γὰρ δροσίζη ἄνταρτα του,
καὶ σὴν βάρταχος-αρηγμένους μέρα νότια θὰ λαλή
τακτικὸς ἂν θὰ συνελθῇ κἀν ἐκπέντος ἡ Βουλῆ.

Ἐὶς τοῦ Ρώσου Ζαχαράτου θὰ σκοτώη τὸν καιρὸ τοῦ
κάθε Ρώσος χασομένης καὶ θὰ πίνη τὸ νερό του,
καὶ θὰ κήνη τοὺς πατέρας σωτηρίου Παρλαμέντου
καὶ θ' ἀκούη ἐπαλωμένους τὴν δεχτήτορα τοῦ Διμέντου.

Ὅμως θάρχεται καὶ ἐκεῖνος,
Περικίτε προσφιλεῖ,
ὁ περιφημὸς Μαρτίνος,
καὶ θὰ παλῆ τὸ βρολί.

Ὅλοι τώρα θάρχου γνάμος ἐλευθέρας καὶ ποικίλος
καὶ θὰ λὲν σ'τὸν Θεοτόκη πὸς ἐπήγε καὶ ὁ Φωτῆλας,
καὶ θὰ λέγουι περὶ Βίτε, Δουγοβῶδ καὶ Μπουλγκινῆ,
καὶ τὴν στρογγυαν τοῦ Ζαίμη θ' ἀναφέρου τὴν μουγγήν.
Κάτω σὺ, Ποπ ἐδοτόσερ, ποῦ θὰ τρέψῃ μόνχα θέλεις...
ἐπρεπε σ'τὸ μοναστηρεὶ καὶ σὲ στείλουι τῆς Πεντέλης.

Καὶ σ'τὴν Ρωσσία Σύνταγμα χωρὶς καὶ πέφτη κωῦτο ..
περίεργο, βρὲ Περικίη, μοῦ φαίνεται καὶ τοῦτο
σὴν δὲν σὲ δὲν γὰρ πηλαῖξῃ βασιτάων ὑπὸ μάλῃ
βουβάλους καὶ θαμάλεις.

Ἐλευθερίας ποθητῆς ἡμέρα προσεγγίσει...
τέτοιος ὁ κόσμος πάντοτε τῆς γῆς αὐτῆς τῆς πλάνου...
καθένος τυραννοῦμένος στενάζει καὶ γογγύζει
ὡς ποῦ θὰ γίη τυράννος τοῦ πρώτου τοῦ τυράννου.

Τοῦ Τσάρου τοῦ λαοφιλοῦς γεραίρω τὸ Παλίαι,
καὶ ὁ Βίτε λὲν πὸς καὶ αὐτὸς
ἤπηρε τοῦ Ρίλλη βουλετάς,
καὶ ὁ Κορακίτης ἔμαθα πὸς πῆγε σὸν Κορφαίτη.
Ἄπτα καὶ μένω Φασουλῆς, καὶ ἔντος ὀλίγου φθάσω
γὰρ μοῦ τῆς βρέξῃ δυναταῖς καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Καὶ καμμοῦσι ποικιλταῖς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖς.

Φραγκικός Κανελλόπουλος, ἐμποροράπτης πρώτης,
πρὸς τοῦτον σπεύδει τοῦ σερμοῦ καθένος διασώτης.
Τὶ ρεδικωτές, τὶ παλιὰ, τὶ σμόκινς καὶ τὶ φράκα...
ἄλα κομρὰ καὶ τέλεια, βρὲ Περικίτε βλάκα.
Μὰ τὶ λεβέντης ὄμορφος, σκαλβόνει μὲ ματὰ του,
καὶ σ' δλους τοὺς πελάτας του δίνει τὴν λεβεντιά του,
καὶ βγαίνει λιγερός καθεὶς ὡδὸν κωταρισόσμων...
ὁδὸς Σταδίου, κάτωθεν εἰς τὸ γωνιστὸν Ἀρακίειον.

Ἰούλιος ὁ Κάισαρ, Σαξεπῆρου τραγοβία,
μετάφρασις ἀρίστη καὶ ἐν γλώσσῃς εὐφραδεία
Σαξοθηριστοῦ σπουδαῖου, τοῦ Μὲ τοῦ Δαμιάη,
ποῦ φαίνεται μελέτη τοῦ ποιητοῦ μεγάλη.
Κοίμα ποῦ δὲν διδάσκουι εἰς τὸ Βασιλικὸν
τοιαύτας τραγοβίας τοιαύτων τραγοβιῶν.

Μυθιστορήματα λαμπρὰ σὰς ἀναγγέλλω τώρα...
ὁ Μπὲν καὶ ὁ Μπάρτ τὰ βράζουι μετὰ τίτλον ἢ Πανδώρα.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον μ' ἕνα χειμαρρὸν φθῶν
'στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μετεφέρθη τὴν ὁδόν,
ποῦναι ὁράσεως μεγάλῃς πολιτάρχου σταθμός,
στὴν οἰκίαν Ἐμπειρίου, δεκατέσσερ' ἀριθμός.